

Rep. Nr. 08/11

*

AR. NA-005bis-09

*

KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

Tegensprekelijke
eindbeslissing
d.d. 21 februari 2011

BESLISSING

*
Beroep tegen
beslissing van de
Leidend ambtenaar

In de zaak van

De heer A..., verpleegkundige, wonend te XXXX,

Verzoeker in beroep (verder eiser genoemd), met als raadsman, mr. B..., loco mr. C..., met kantoor te XXXX.

*
VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
BEROEP

Tegen

**RIZIV – DIENST VOOR GENEESKUNDIGE
EVALUATIE EN CONTROLE**, openbare
instelling van sociale zekerheid, met zetel te
1150 Brussel, Tervurenlaan 211,

Verweerder, voor wie zijn verschenen, dr. D...,
geneesheer-inspecteur, en de heer E..., attaché,
ambtenaren bij verzoeker.

*

* *

Op de openbare terechtzitting van 8 november 2010 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het Koninklijk besluit van 08 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV;

*

* *

RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- het dossier neergelegd door de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle;
- de beroepsakte van verzoeker in beroep neergelegd ter griffie op 29 juni 2009;
- de besluiten van verweerder van 3 september 2009, ontvangen op de griffie op 3 september 2009;
- de vaststelling van de rechtsdag op 8 november 2010 van 28 september 2010;
- het proces-verbaal van de Kamer van eerste aanleg van 8 november 2010;

Gehoord op de openbare terechtzitting van 8 november 2010:

- mr. B... loco mr. C... in de uiteenzetting van de middelen en conclusies namens eiser.
- de heer E... in de uiteenzetting van het juridische luik van de middelen en conclusies namens verweerder;
- dr. D... in de uiteenzetting van het medische luik en in zijn toelichting;

De debatten worden gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op de eerste nuttige zitting van de Kamer van eerste aanleg.

*

*

*

VOORWERP VAN HET GESCHIL

Naar aanleiding van een onderzoek gevoerd door de dienst voor geneeskundige controle en evaluatie van het RIZIV (verder afgekort tot: DGEC), weerhield de Leidend ambtenaar de volgende tenlasteleggingen in hoofde van eiser:

1. Overschatting van Katzschalen. Deze tenlastelegging omvat 357 verstrekkingen ten aanzien van 2 verzekerden voor een bedrag van 7.579,50 EUR;
2. Het aanrekenen van wondzorg zonder voorschrift van een geneesheer. Deze tenlastelegging omvat 349 verstrekkingen ten aanzien van 4 verzekerden voor een bedrag van 1.283,60 EUR;
3. Het aanrekenen van prestaties op grond van voorschriften die niet voldoen aan de terugbetalingsvoorwaarden neergelegd in artikel 8, § 2 – 4de alinea van de nomenclatuur. De tenlastelegging omvat 292 verstrekkingen ten aanzien van 2 verzekerden voor een bedrag van 1.086,42 EUR.

De Leidend ambtenaar van de DGEC veroordeelde eiser tot de terugbetaling van ten onrechte aangerekende prestaties voor een bedrag van 6.916,30 EUR (hierbij werd rekening gehouden met de verschilregel), meer een administratieve geldboete van 100 % effectief, zijnde 6.916,30 EUR. De Leidend ambtenaar kende terzake een afbetalingsplan toe, inhoudende dat de bovenvermelde bedragen dienen te worden afgelost over een periode van 48 maanden. Met een aangetekende zending van 3 juni 2009 (datum poststempel) werd eiser hiervan in kennis gesteld.

Tegen deze administratieve beslissing wordt beroep aangetekend bij de Kamer van eerste aanleg. In diens beroepsverzoekschrift vordert eiser in hoofdorde dat geen administratieve boete zou worden opgelegd en, in ondergeschikte orde, dat voor recht dient te worden gesteld dat de voorwaarden voor de volledige opschorting van een administratieve geldboete voldaan zijn.

*

* *

TEN GRONDE

Standpunt van eiser:

Volgens eiser heeft de Leidend ambtenaar ten onrechte een administratieve geldboete opgelegd. De bestreden beslissing zou onvoldoende gemotiveerd zijn geweest en er werd ten onrechte verwezen naar antecedenten. Er werd ook ten onrechte verwezen naar artikel 12 ZIV-wet, daar waar artikel 112 ZIV-wet moest worden vermeld. Er werd bovendien te weinig rekening gehouden met zijn precaire financiële situatie en zijn gezondheidstoestand. Tenslotte vermeldt eiser dat de beslissing niet gedagtekend is en dat de Leidend ambtenaar eigenlijk een partijdige ambtenaar is en als dusdanig vooringenomen. Er was schending van de regels van de fair-play, de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid.

Standpunt van verweerder:

De beslissing van de Leidend ambtenaar is wel degelijk gemotiveerd. Er wordt telkens in verwezen naar de concrete feiten die er aan ten grondslag lagen met vermelding van de toepasselijke rechtsregels.

Er werd bij vergissing (tjpfout) verwezen naar artikel 12 ZIV-wet in plaats van naar artikel 112 ZIV-wet maar de rechten van verdediging van eiser werden niet geschonden en de verwijzing naar artikel 112 ZIV-wet was overbodig in het licht van de wet op de formele motivering van bestuurshandelingen.

De Leidend ambtenaar heeft terecht rekening gehouden met de antecedenten die eiser heeft ten aanzien van de DGEC.

Er werd rekening gehouden met de financiële toestand van eiser: er werd een afbetalingsplan toegestaan (48 maandelijkse termijnen), hoewel door eiser geen enkel dienstig stuk was overgemaakt.

De opname van een datum is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid vermits artikel 780.5° Ger.W. niet toepasselijk is op een beslissing van een administratieve overheid dewelke trouwens maar verbindend is vanaf de betekening.

Er is geen schending van de fair-play, de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid:

- het onafhankelijkheidsbeginsel richt zich enkel tot de rechterlijke macht. Alle beginselen van administratief recht werden nageleefd.
- bij het al dan niet weerhouden van de tenlastelegging beschikt de Leidend ambtenaar over een gebonden

bevoegdheid.

- de Leidend ambtenaar heeft de wettelijke bevoegdheid (artikel 112 §2 ZIV-wet) om te oordelen en nergens is aangetoond dat hij een rechtstreeks en persoonlijk belang heeft. Bij het onderzoek en de beoordeling werd wel rekening gehouden met het verweerschrift.

*
* *
*

BEOORDELING:

1. Voorwerp van het hoger beroep:

In zijn verzoekschrift tot hoger beroep vraagt eiser in beroep:

“ Te beslissen geen administratieve boete op te leggen.

In ondergeschikte orde te stellen voor recht dat de voorwaarden voor de volledige opschorting van een administratieve boete voldaan zijn. “

De terugvordering als dusdanig werd en wordt niet betwist.

Het hoger beroep beperkt zich bijgevolg tot de vraag of er al of niet een administratieve geldboete moet worden opgelegd en zo ja hoeveel die moet bedragen.

2. Principe:

Goede trouw speelt geen rol bij de *strafbaarheid* van de overtredingen van de nomenclatuur (wél bij de straftoemeting: zie hieronder).

Hoewel een louter “materieel” misdrijf niet bestaat, is niet noodzakelijk kwade trouw of een ander bijzonder opzet vereist als constitutief bestanddeel van de strafbare inbreuk. Elke inbreuk onderstelt wel altijd een moreel element. Bij gebrek aan nadere precisering of expliciet intentioneel strafbaarheidsvereiste volstaat het bewijs dat de dader de inbreuk uit loutere onachtzaamheid, dan wel wetens en willens, dit wil zeggen vrijwillig zonder enige dwang, heeft gepleegd. De dader gaat dan pas vrijuit als overmacht, onoverwinnelijke dwaling of een andere schulditsluitingsgrond is aangetoond, minstens geloofwaardig is (Cass. 27.9.2005, P.05.0371.N/1).

Een administratieve geldboete kan worden opgelegd in geval van een louter administratieve vergissing, onachtzaamheid, slordigheid of onwetendheid. Onwetendheid zou wel kunnen ingeroepen worden, maar enkel als deze te wijten is aan een onoverkomelijke gebeurtenis waar men geen vat op heeft (AH Antw., 8.4.2008, onuitgegeven, AR 2010623, inzake van: PONJAERT t. RIZIV).

3. Toepassing:

Eiser beging als verpleger en eindverantwoordelijke zware inbreuken op elementaire regels in de nomenclatuurregelgeving: onder meer werden er verstrekkingen aangerekend zonder voorschrift en werden de afhankelijkheidscriteria bij (zorgafhankelijke) patiënten zwaar overschat.

Wat de sanctietoemeting betreft, kan hier niet uitgegaan worden van de goede trouw van eiser en moet er rekening mee worden gehouden dat eiser er zich bewust van was, minstens moest zijn, dat zijn interpretatie manifest verkeerd en onaanvaardbaar is. Zijn interpretatie getuigt dus niet enkel van loutere onachtzaamheid, maar gebeurde, minstens voor het grootste deel der tenlasteleggingen, doelbewust en meer bepaald in een poging de nomenclatuur, die van openbare orde is en een strikte uitleg verdient, te omzeilen.

Wel betoogt eiser terecht dat geen rekening kan gehouden worden met "antecedenten". Eiser kreeg weliswaar al eens een verwittiging, maar dan voor feiten uit een zeer ver verleden (beslissing van 13.1.1991). Met dergelijke oude beslissing kan geen rekening meer gehouden worden. Ook zouden er nog andere dossiers tegen eiser zijn opgestart, maar al deze dossiers zijn nog hangende¹ en zolang geen definitieve beslissing is tussengekomen blijft het vermoeden van onschuld onverminderd gelden.

De financiële situatie en de gezondheidstoestand van eiser zouden mogelijk ook enigszins in aanmerking kunnen komen bij de straffoemeting, maar eiser legt dienaangaande **niet het minste** (bewijskrachtig) stuk neer.

Gelet op de ernst van de feiten werd terecht een administratieve geldboete van 6916,30 € (zijnde 100%) opgelegd. Gelet evenwel op de afwezigheid van voorgaanden kan wel een zeer beperkt uitstel worden verleend.

¹ Ongetwijfeld ook omdat eiser rechtsmiddelen aanwendde, maar het is diens volste recht alle rechtsmiddelen uit te putten.

*
* *
*

OM DEZE REDENEN,

DE KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006;

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement;

Recht doende op tegenspraak en binnen de perken van het hoger beroep:

Bevestigt de bestreden beslissing, met dien verstande dat uitstel wordt verleend voor 25% van de geldboete, hetzij 1730 €, voor een termijn van 3 jaar;

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 21 februari 2011 van de Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsuitkering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- Jan VERMEIR, magistraat, Voorzitter van de Kamer van eerste aanleg;

- Martin VOLCKE, griffier.

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De Voorzitter,

Martin VOLCKE

Jan VERMEIR

De Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit de heer Jan VERMEIR, magistraat-voorzitter, en dokter Jacky DE PIERRE en dokter Bernard DEBBAUT, vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen, alsmede mevrouw Kristien SCHEEPMANS en mevrouw Nancy WILLEN, vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van de geneesheren.

De Kamer van eerste aanleg werd bijgestaan door de heer Martin VOLCKE, griffier.